

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni a tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről szóló, 2007. november 13-i 1393/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 1. cikkének (1) bekezdését, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 18. cikkét, hogy jogszerű a más tagállam területén lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel rendelkező személynek címzett egyes bírósági iratokat az ügy iratai között hagyni azzal a következménnyel, hogy kézbesítettnek kell tekinteni őket, ha e személy nem jelölt ki olyan jogi képviselőt, aki lakóhellyel rendelkezik azon tagállamban, amelyben a bírósági eljárás folyamatban van?

⁽¹⁾ A tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről (iratkezelés), és az 1348/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. november 13-i 1393/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 324., 79. o.).

A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) által 2011. június 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — J. J. Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard B. V., a másik fél az eljárásban: Staatssecretaris van Financiën

(C-326/11. sz. ügy)

(2011/C 269/57)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden

Az alapeljárás felei

Felperes: J. J. Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard B. V.

A másik fél az eljárásban: Staatssecretaris van Financiën

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni a hatodik irányelv⁽¹⁾ 4. cikke (3) bekezdésének a) pontjával összefüggésben értelmezett 13. cikke B. részének g) pontját, hogy nem mentes a hozzáadottérték-adó alól azon épület értékesítése, amelyen az eladó az értékesítés előtt olyan, új épület kialakítását célzó átalakítási, illetve felújítási munkákat végzett, amelyeket az értékesítés után a vevő folytatott és fejezett be?

⁽¹⁾ A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról — közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EKG hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.).

A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-209/09. sz., Alder Capital Ltd kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), Gimv Nederland BV ügyben 2011. április 13-án hozott ítélete ellen az Alder Capital Ltd által 2011. június 28-án benyújtott fellebbezés

(C-328/11. P. sz. ügy)

(2011/C 269/58)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Alder Capital Ltd (képviselek: A. von Mühlendahl, H. Hartwig Rechtsanwälte)

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), Gimv Nederland BV

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-209/09. sz. ügyben 2011. április 13-án hozott ítéletét és az OHIM második fellebbezési tanácsának az R 486/2008-2. sz. ügyben 2009. február 20-án hozott határozatát;
- az OHIM-ot és a beavatkozót kötelezze a fellebbezési tanács, a Törvényszék és a Bíróság előtti eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező szerint a megtámadott ítéletet három jogalap miatt kell hatályon kívül helyezni.

Az elsődleges jogalap az, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a fellebbezési tanács a jogszabályok alapján köteles volt felülvizsgálni a törlési kérelmet, mivel azt a törlési osztályhoz nyújtották be. A fellebbező azt állítja, hogy a felülvizsgálat terjedelmének a fellebbező által benyújtott fellebbezés tárgyára kellett volna korlátozódnia.

A másodlagos jogalapok a következők:

- a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor elutasította a fellebbező azon „irreleváns” érveit, mint például az, hogy a beavatkozó megszegte az alkalmazandó pénzügyi szolgáltatási engedélyt és szabályozást, és a pénzmosás megelőzésére vonatkozó jogszabályokat és rendelkezéseket azzal, hogy olyan szolgáltatásokat kínált, amelyek tekintetében Németországban a „Halder” védjegyet használta (a közösségi védjegyrendelet 56. cikke (2) és (3) bekezdésének megsértése, ugyanezen rendelet 15. cikkével összefüggésben), és
- a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításakor, hogy annak ellenére fennáll az összetévesztés veszélye, hogy a közönség figyelmű szintje „nagyon magas” (a közösségi védjegyrendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése).